

Το απόσπασμα μυρίζει θάνατο και τρέλα

Κάποιες σκέψεις του με αφορμή τον «Βούτσεκ», που παρουσιάζεται στον νέο χώρο του Θεάτρου Άττις, γράφει στο artplay.gr ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Σάββας Στρούμπος.

«Θραύσματα ζωής και σπιθαμές θανάτου. Οι πληγές ανοιχτές. Πώς να ολοκληρωθεί ο κατακλυσμός της ζωής;

Το άρρητο, το μυστικό, αυτό που δεν μπορεί ή δεν θέλει να φανερωθεί με την πρώτη, βρίσκεται μέσα στο απόσπασμα, στο τραυματισμένο κομμάτι ζωής, σκέψης ή λόγου. Πώς να συμπονέσεις το τραύμα, πώς να το καταλάβεις ή να το εξηγήσεις; Διαρκώς σου διαφεύγει και πάντα κάπου άλλου θέλει να πάει.

Το απόσπασμα μυρίζει θάνατο. Πριν ή μετά την αλήθεια και το ψέμα, ζει μονάχα η δράση, η σκεπτόμενη δράση. Το απόσπασμα μυρίζει θάνατο... και τρέλα...

Η λογική ζητά να καταλάβει, να ολοκληρώσει τις έννοιες και τα ζητούμενα, θέλει να κυριαρχήσει, να επιβάλλει το νόημα, να καθαρίσει την ιστορία απ' τις αντιφάσεις της. Στη λογική υπάρχουν τα δύο άκρα, το άσπρο και το μαύρο.

Το απόσπασμα έρχεται επιθετικό και θρασύ, σαν μια κατακλυσμιαία εξέγερση ενάντια στη λογική, να μας μιλήσει για το νόημα του άρρητου, για τον ήχο της σιωπής και τη μυρωδιά του θανάτου.

Η ομορφιά βρίσκεται ακριβώς εκεί, στη ρήξη με την ολοκληρωμένη επικράτεια της λογικής, στην αποκάλυψη των σκοτεινών, ρημαγμένων τόπων του μέσα μας κόσμου, στην ανάγκη τους να μιλήσουν την άναρθρη γλώσσα τους, την πιο κοντά στην ποίηση, το όνειρο, την κραυγή ή τον εφιάλτη...».

Σάββας Στρούμπος

26/12/2014